

ŞEHİDİM ANA

Ben şehidim, ana
Can verdim bu vatana
Çetin rüzgârların estiği Çanakkale'de
Kan verdim bayrağıma
Ağlama anam, bak anlatayım o günü sana
Koşuyorduk korkusuzca, korkmak bize yakışır mı?

Allah şahit! Daha çocuklar var'dı aramızda
Karşımızdaydı karlı dağlar
Arkasındaydı cennet

Bir pusunun içindeydim, kalbimde bir sızı
Vurulmuşum anam
Öpemem artık pamuk gibi kınalı ellerinden

Bir ağırlık vardı gözlerimde
Tertibin elleri kapatıyordu, yavrunun gözlerini.
Sonra gök yarıldı, beyaz kanatlı bir mahlûk indi.

Aldı ruhumu kucağına
Çıktım taa yukarıya
Bıraktı beni bir sarayın önünde
Güzel bir koku sardı etrafı
Yaralarım yoktu artık, üzerimde beyaz bir elbise vardı.
Öyle beyazdı ki gözlerimin siyahı söndü ana!

Peygamber ve sahabilerinin Kur'ân sesleri geliyordu kulağıma
Merak ettim, girdim içeri ana
Agûşunu açtı bana ve dedi ki:
-Hadi gel!

Sarıldım anam hasretle sarıldım
Sonra gökten izledim seni
Ağıtlar yakıyordun, sesin kısılmıştı ağlamaktan
Ağlama ana, ağıtlar yakma.

Hem vatan uğruna can veren
Şanıyla şeref veren, al bayrağa kan veren
Kardeşlerim burada.

Şehit analarının döktüğü gözyaşlarının her biri
Temizledi cesetleri bir sel misali
Söndü kiminin evinde ocağı,
Kiminin yavrusu görmedi baba kucağı.

Kimi kimsesizler vardı savaşta
Vatan olmuştu her şeyleri o yaşta
Çanakkale Savaşı'ndan geriye kalan
Bir aşktır, vatani geçilmez kılan.